

Mál nr. 508/2012**M****og****Vátryggingafélag v/ábyrgðartryggingar ökutækis****Ágreiningur um fyrningu bótakröfu vegna líkamstjóns af völdum umferðarslyss.****Gögn.**

1. Málskot, móttækið 15.11.2012, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 03.12.2012.

Málsatvik.

Hinn 8.1.2005 varð málskotsaðili (hér eftir nefnd M) fyrir líkamstjóni í umferðarslysi. Hún leitaði sama dag á slysa- og bráðadeild Landspítalans og greindist með tognun í hálsvöðvum. M varð svo einnig fyrir meiðslum í öðru umferðarslysi í maí 2006 auk þess sem hún bjó við geðræna sjúkdóma og afleiðingar enn eldri slysa. Var M einkum til meðferðar og eftirlits hjá heimilislækni. Eftir slysið í janúar 2005 hefur M verið lítið á vinnumarkaði og notið örorkustyrks. Með matsgerð læknis og lögfræðings, dags. 27.3.2012, var lagt mat á afleiðingar slyssanna í janúar 2005 og maí 2006. Samkvæmt niðurstöðu matsgerðarinnar var varanlegur miski af völdum slyssins í janúar 2005 metinn 15 stig og varanleg örorka 15%. Stöðugleikapunktur var talinn vera sex mánuðum eftir slysið eða 8.7.2005. Þá voru matsmenn spurðir sérstaklega hvenær tímabært hafi verið að meta afleiðingar slyssins. Svar matsmannanna var að tímabært hafi verið meta afleiðingarnar ári eftir slysið eða 8.1.2006.

Vátryggingafélagið hafnar bótaskyldu. Það telur kröfu M fyrnda sbr. 99. gr. umferðarlaga. Félagið telur að miða skuli upphafstíma fyrningar í síðasta lagi við 01.01. 2008 og krafa M verið fyrnd 01.12. 2012 sbr. 99. gr. umferðarlaga. Félagið hafnar umfjöllun M um að geðræn veikindi hafi áhrif á afgreiðslu máls þesssa. Félagið telur að miða skuli fyrningarfrest við það tímamark þegar tímabært var að meta afleiðingar umferðarslyssins og krafa M hafi byrjað að fyrnast þann 01.01. 2007 og verið fyrnd 01.01. 2011. Varðandi rof á fyrningu þá vekur félagið athygli á því að M hafi ekkert aðhafst er rofið gæti fyrningu kröfu sinnar. Félagið telur að teknu tilliti til fyrirbyggjandi gagna að krafa M hafi fynst þann 01.01. 2011 og í síðasta lagi 01.01. 2012, sem fyrr segir.

M telur bótaskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun í málskotinu.

Álit.

Skv. 99. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 fyrnast bótakröfur vegna líkamstjóns, bæði á hendur þeim sem ábyrgð ber á tjóni og vátryggingafélagi, á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar. Kröfurnar fyrnast þó í síðasta lagi á tíu árum frá tjónsatburði. Miðað við niðurstöður matsmanna um stöðugleikapunkt af völdum slyssins og hvenær tímabært hafi verið að meta afleiðingar slyssins verður að leggja til grundvallar að bótakrafa M sé fallin niður vegna fyrningar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum hjá váttryggingafélaginu, vegna líkamstjóns af völdum umferðarslyssins 2005.

19. desember 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.